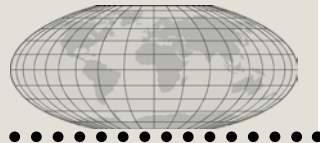

Lähetystyön Viesti

THAIMAASTA UUTISIA

Bangkokin sää näin syksyisin on arvaamatonta. Yksi asia on kuitenkin varma; sadetta tulee ja paljon. Tänä vuonna on vielä vaarana, että paikoitain Bangkokin pohjoisalueella tulvii.

Sade ei ole mitenkään mukava asia mopoillissa ruuhkan keskellä, mutta se tuo tullessaan raikkauden ja sehän täällä kelpaa. Sadetta on riittänyt muutenkin täällä Entrance kuvioissa. Jumalan ”raikastava sade” on ollut päivittäin läsnä vaikuttamassa meidän yhä

kasvavassa verkostossamme. Kiitämme Jumalaa siitä, kuinka Hän tasaiseen tahtiin yllättää meitä erilaisilla mahdollisuuksilla olla mukana ihmisten elämässä. Se, että pääoviemme saranat ovat jatkuvassa asiakaskäytössä, on yksi asia, mutta se, kuinka monta ihan uskosta osatonta pyörii meidän ympärillämme henki-

lökohtaisesti on ihmeellistä. Ihan niin kuin olisi joku näkymätön liima meissä johon he tarttuvat. Näistä

moni aloitti perusasiakkaana, mutta joku kolahti ja nyt he suorastaan majailevat meillä ja kokevat olevansa osa meidän perhettä.

Tämän loppuvuoden tavoitteena on rukoillen suunnitella sunnuntaikokousten aloittamista tiloissamme alkuvuodesta. Siihen pyydämme erityisesti rukousta, että Jumala voisi antaa viisautta ja hyviä yhteistyötahoja.

Henry ja Ruut Mononen

Tuokkolan uutisia

Pakkomuutto Nairobiin, Keniaan

Kuten ehkä olette kuulleet, niin Etiopiassa on ollut parin viime viikon aikana levottomuuksia. Levottomuuksissa kuoli 52 ihmistä, kun paniikki iski suureen väkijoukkoon ja moni tallaantui kuoliaaksi tai putosi kaivantoihin. Siitä alkoi sitten rettelöt eri puolilla maata, erityisesti Oromo-heimon asuinalueilla (kuten paikkakunta, jossa asumme).

Tämä johti siihen, että Fidan lähetysjohtaja Harri Hakola kehotti meitä poistumaan Debrestä ensin Addis Ababaan ja sitten sieltä Nairobiin, Keniaan. Täällä nyt sitten ollaan Kenian pääkaupungissa.

Tilanne Etiopiassa on nyt rauhoittunut. Etiopian pääministeri antoi 9.10. julkilausunnan, jonka mukaan maassa on kuuden kuukauden poikkeustila. Tämä merkitsee sitä, että hallituksen kontrollissa oleva armeija saa luvan voimakeinoin lopettaa kaiken rettelöinnin. Rukoilemme, että hallitus ja oppositio pääsevät neuvottelemaan rauhanomaisesti ja rakentavasti tästä, jo pitkään jatkuneesta, ristiriidasta.

Puskapappitilanne on jatkunut hyvänä. Kentällä olleet 20 evankelistaa ovat olleet kiireisiä nyt tasan vuoden ajan. Lokakuussa 2015 he aloittivat työn ja nyt on jo yli 1000 ihmistä tullut uskoon ja suurin osa on jo kastettu ja liittynyt paikallisiin rukouspiireihin ja seurakuntiin. Tämän kuukauden lopulla voimme lähettää kymmenen uutta evankelistaa, kiitos siitä Jumalalle! Tavoite on, kuten olette kuulleet, että viiden vuoden aikana (2015-2020) haluamme lähettää yhteensä 50 evankelistaa eri puolille Boron, Kokotan, ja Adilloin muslimialueille. Tarkoitus on, että niille alueille istutetaan 50 uutta seurakuntaa, johon taas uskomme tulevan 5000 uutta uskova. Vauhti tämän toteutumiseen on hyvä, eli nyt vain rukoillaan, että maassa säilyy rauha ja työtä voidaan jatkaa.

Kanadan kannattamat evankelistat ovat olleet

ahkeria ja rohkeita työssään. Kuulimme jo keväällä, että siellä heidän alueillaan on tullut paljon ihmisiä uskoon kevään aikana ja kastejuhlat olivat jo kesällä.

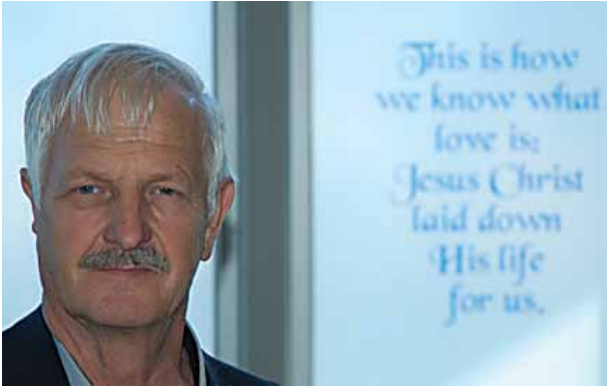
Kysyit vieläkö on evankelijoita, joille voisi lähettää kannatusta. Kyllä on! Ilman muuta voitte ottaa lisää ja heti, kun saamme tiedon, että varat ovat tulleet Fidan kassaan, niin pyrimme lähettämään heitä kentälle. Mukaan ehtii siis vielä tämän vuoden kannatusryhmään. Ja jälleen ensi vuonna lähetämme kymmenen uutta työmiestä tai naista kentälle ja sii-

Sam ja uskoontulleita muslimi vanhuksia

hen myös sitten tarvitaan lisää kannatusta.

Siunausta sinne ja rakkaat terveisemme kaikille ystäville!

Sam ja Päivi Tuokkola

Eero Suomalainen on yhtiönsä toimitusjohtaja. Lähes kaikki vapaa-aikansa hän käyttää hengelliseen työhön.

Rungoiltaan mustuneet, kookkaat eukalyptuspuut versovat uutta elämää. Hopeanväriset lehdet kilpailevat nopeasti kasvavien, oksalta oksalle ki-puavien murattien kanssa. Voimakas pensas- ja metsäpalo roihusi kaksi vuotta sitten polttaen Eero Suomalaisen maatilan ympäriltä kaiken eteen osuneen.

Eero Suomalainen näyttää kaikkialla ympärillä olevia, metsäpalon tuhoja. - Jätin perheeni turvalliseen paikkaan ja ajoin oikotietä katsomaan kotiamme. Tuli oli sammut aivan talomme lähellä kulkevan tien laidalle. Kuin ihmeen kaupalla maatilamme rakennukset olivat säästyneet. Tuli syttyi kuitenkin yllättäen uudelleen ja hälytin apua. Tuli levisi aivan mäntymetsään, aivan talomme viereen. Sammutushelikopteri tuli muutamassa minuutissa ja ripeät palomiehet saivat tulen sammumaan, kertoo Eero Suomalainen.

Australian metsäpalot leviävät kovassa kuumuudessa ja tuulussa suunnattoman nopeasti. Eukalyptuspuut kehittävät palonarkaa höyryä ja pieninkin kipinä, tai jopa pelkkä kuumuus syyttää palon. Siitä huolimatta, että eukalyptuspuut palavat mustaksi, ne eivät kuitenkaan kuole.

Kengurut polttavat jalkansa

Eero Suomalaisen maatilan ympärille kerääntyy iltaisin runsaasti kenguruita. - Kengurut loikkivat pakoon nopeasti etenevän metsäpalon edestä. Palon sammumisen jälkeen kenguruita loikki takaisin palaneelle alueelle. Maaperä oli niin kuuma, että kengurut polttivat jalkansa. Oli ikävä katsoa, joka puolella liikkuvia, raihnaisia, jalkansa polttaneita eläimiä. Viimeisimmässä pensaspalossa kuoli noin 1400 lehmää ja lammasta, kertoo Suomalainen. Suomalainen jatkaa talon ympäristössä olevien, iäkkäiden eukalyptuspuiden hakkaamista. Puista saa hyviä puita päärakennuksen lämmittämiseen ja myös, kuinka muuten saunan lämmittämiseen.

Suuren perheen matka

Suomalaisten matka Suomesta Australiaan kesti kuusi viikkoa. Englantilaisen laivan miehistö oli pääasiassa intialaista. Siirtolaiset majoittuivat alakertaan. - Muistan matkan aikana, että tulin kipeäksi liiallisesta jäätelön syönnistä. Laivan kannella tarjottiin pahvitötteröissä jäätelöä. Kiersin muiden poiki-en kanssa ympäri laivaa ja tavoitimme jäätelömiehen uudestaan ja pyysimme lisää, muistelee Eero Suomalainen. Eero Suomalainen täytti yksitoista vuotta 5. heinäkuuta 1959. Tuona päivänä P.&O. Strathnaver matkustajalaiva kiinnittyi Melbourneen satamalaituriin. Laivassa oli muiden matkustajien lisäksi 173 suomalaista siirtolaista. Urho Suomalaisella oli mu-

Jouluna Australiassa

kana vaimo ja seitsemän lasta, joista kaksi oli kaksoisia.

Suuren perheen saapuminen Melbourneen satamaan kirvoitti lehdistön laiturille. Eeron isä, Urho Suomalainen kertoi satamassa oleville Herald Sun-lehden toimittajille tulkin avustamana, että hän halusi tuoda suuren perheensä Australiaan, koska elintaso Australiassa on korkea. Samana päivänä siirtolaisia kuljettava erikoisjuna kuljetti uudet tulokkaat Bonegillan vastaanottoleirille. Melbournesta Bonegillaan on matkaa noin 300 kilometriä.

Melbournen suomalainen helluntaiseurakunta kokoontuu Heidelbergin alueen Presbyteerikirkon tiloissa

Kengurut tulevat joka ilta Suomalaisten ikkunan alle

Eero kertoo, että he olivat vain muutamia viikkoja Bonegillassa. - Työtä oli tarjolla joka puolella Australiaa. Isä lähti hakkaamaan sokeriruokikoja Pohjois-Queenslandiin. Sokeriruokoviljelmiltä

sai parempaa palkkaa kuin muualta. Queenslandin sää oli kuitenkin äidille sopimaton. Muutimme takaisin Victoriaan, Melbourneen lähelle.

Kielenopiskelua laulamalla

Eeron tuleva puoliso Mirja oli pitempään Bonegillassa. - Kaksi päivää saapumisemme jälkeen isä pyysi päästä töihin leirin keittiöön. Isä sanoi: "Työtä tekemään olemme tänne tulleet". Hän sai työpaikan keittiöstä. Menimme kouluun. Siellä opetettiin vain englantia. Ensin opetettiin aakkoset, sitten päivät ja kuukaudet. Ne opitettiin laulamalla, kertoo Mirja Suomalainen.

Joulukuussa Bonegillassa on kuumaa. Lämpötila on varjossa yli neljäkymmentä astetta. - Jokaisen leirille saapuneen siirtolaisen eteen ladottiin korkea pinkka peittoja. Ihmettelimme mitä peitoilla täällä kuumassa maassa tehdään? Australian talvessa, heinäkuussa kyllä tiesimme mitä peitoilla tehdään, muistelee Mirja Suomalainen.

Heinäkuussa oli kylmää. - Minulla oli yöllä monta

filttiä päällekkäin ja siitä huolimatta palelin. Aamuisin vesilätäköt olivat jääriitteessä. Kun oli kuumaa, niin oli kuumaa. Kun oli kylmää, niin oli kylmää, kertoo Eero Suomalainen.

Jouluna englantilaista hedelmäkakkua

Mirja Suomalainen muistaa, kuinka joulua odotettiin vieraassa maassa jännityksellä. - Saimme jouluna englantilaista hedelmäkakkua. Se oli hyvin kovaa. Emme olleet koskaan aikaisemmin moista nähneet. Taisimme heittää koko kakun roskalaatikkoon. Vasta myöhemmin tiesimme,

että englantilaisten joulu-kakku on hyvin herkullinen ja sen maku vain paranee vanhetessaan.

Jouluna joulu-pukki tuli helikopterilla. Leirin viranomaiset halusivat piristää lapsen mieltä. Meistä tuntui oudolta katsella pukkia samalla, kun hiki virtasi kasvoilla. Aurinko paistoi suoraan pilvettömältä taivaalta.

Joosefin elämä jatkuu

Eero Suomalainen muistaa kuinka Suomessa koulussa uskontotunnilla edettiin Raamatun historia kirjaa. - Joosefin elämän kohdalla tuli lähtö Australiaan. Joosefin elämä jäi kesken Australiassa. Olin jo pitkään ollut hyvin kiinnostunut hengellisistä asioista. Silloin tuli runsaasti nuoria suomalaisia uskoon. Ollessani 17-vuotias tein myös elämäni ratkaisun ja tulinkin uskoon. Joosefin elämä ja Raamatun kuolematon Sana tulivat tutuksi.

Melbournessa aloitettiin suomalainen helluntaityö vuonna 1958. Seurakunta perustettiin kymmenen vuoden kuluttua. Eero Suomalainen on ollut seurakunnan jäsenenä sen perustamisesta saakka. - Olemme olleet vuokralla lähes 40 vuotta Melbournessa sijaitsevassa Presbyteerikirkossa. Kaksi kertaa seu-

Bonegilla toimii nykyisin siirtolaimuseona.

rakunta on ollut evakossa. Vanha puukirkko joutui tuhopolton kohteeksi ja rakennus paloi maan tasalle. Silloin kokoonnuimme muualla. Toisella kerralla suomalaiset vieraat jättivät kattilan vahingossa hellalle ja kirkkorakennus vaurioitui tulipalossa. Nyt saamme kokoonnuu uusituissa ja miellyttävissä tiloissa, kertoo Eero Suomalainen.

Teksti ja kuvat: Eero Ketola